

Månedens fugl, juli 2023: Sortstrubet bynkefugl

Den sortstrubede bynkefugl er en af mine absolutte yndlingsfugle, nok den jeg synes bedst om. Og hvorfor mon egentlig det?

Er det fordi den trækker, og at jeg dermed kan glæde mig til dens komme i løbet af foråret? Jeg holder meget af at følge årstidernes skiften, som jeg bl.a. oplever, når de forskellige arter ankommer til Danmark. Det er altid dejligt at høre den første gransanger, se den første mursejler, og når jeg ser den første sortstrubede bynkefugl, så synes jeg, at sommeren er kommet. Jeg synes, at det øger spændingen og glæden ved at se på fugle, når det er en trækfugl, der er tale om. At tænke sig at der også sad én på den pæl ved engen sidste år... Den må have overlevet diverse farer på trækket og foretrækker sikkert lige DETTE område.

Den lille fugl, som hører til i familien drosselfugle, er faktisk en yngletrækfugl, da nogle yngler og bliver her i Danmark, mens andre vælger at tage turen til Vest- og Sydeuropa for at overvintre. Der er flest af de sortstrubede bynkefugle i Danmark fra marts til omkring oktober, og i den tid får parret gerne 2-3 kuld med hver 4-6 æg. Rugetiden er 14 dage, og fuglene bliver op til 5 år gamle.

Sortstrubet bynkefugl lever hovedsageligt af små og mellemstore insekter, som den fanger på jorden og i luften.

Foto: Aage Matthiesen

Eller er det fordi jeg holder ufattelig meget af fuglens farver og det spil, der er mellem sort, mørkebrun og orange? I yngletiden har hannerne sort hoved og strube (deraf navnet), og alligevel synes jeg, at der er farvenuancer på hovedet. Den flotte sorte farve skinner nærmest metallisk i solen, og den er blandet med enkelte mørkebrune pletter. Hunnerne er, som ved de fleste andre arter, langt mere neutral i farverne.

Farverne gør også, at jeg synes, at fuglen er nem at få øje på, og eftersom den gerne sidder frit fremme på stolper og i toppen af en busk, så kalder jeg den for en af de pædagogiske fugle. Den giver mig nemlig ofte lov til at studere den i både lyd og billede.

Måske er det fordi, den ofte opholder sig i hede- og klitterræner samt hedemoser, som hører til blandt mine yndlingsområder til en fugletur. Jeg synes, at det ofte er nemme områder til en fugletur, og på en eller anden måde synes jeg, at fuglene er nemme at se i de landskaber. Ofte har jeg ikke de store forventninger til området, når jeg er på vej ind i en hedemose, men jeg ved, at sådan en biotop kan overraske med mange

forskellige arter. Her lægger jeg også mærke til biodiversiteten, og når jeg fx ser både insekter, gode gemmesteder og rovfugle, så er jeg sikker på at få gode oplevelser.

Eller måske er det fordi, jeg lærte arten at kende i en meget spændende periode i mit liv, hvor arbejdet med og interessen for fuglene virkelig tog fart, nemlig Atlas III, der foregik i årene 2014 til 2017. Jeg havde tid til og mulighed for fordybelse, og projektet tilbød en masse opgaver, der resulterede i bl.a. interessant læring, et større netværk og ikke mindst nysgerrighed. Projektet gjorde også, at jeg blev stærkere til at artsbestemme fugle og dermed steg også antallet af sete arter, heriblandt sortstrubet bynkefugl.

Foto: Johan Chr Homann

Den er blevet noget af en karakterfugl for mig, og jeg er sikker på, at det kan ses på mit kropssprog, når der kommer en sortstrubet bynkefugl i kikkerten.

Om denne art fortæller resultaterne fra Atlas III bl.a., at

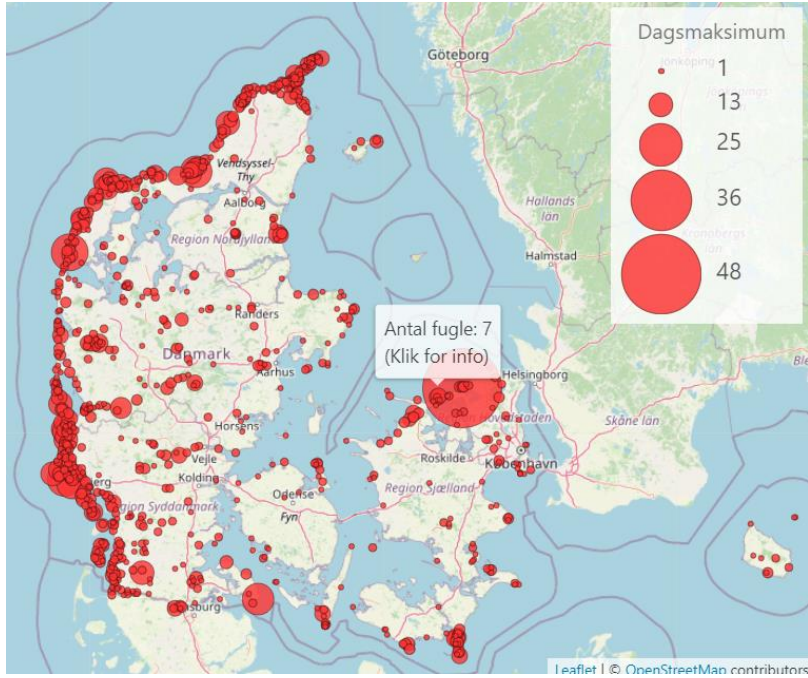
- Sortstrubet bynkefugl blev fundet ynglende i 246 kvadrater (11% af kvadraterne)
- Der er kun 4 arter, der oplevede en større fremgang fra Atlas II (1993-1996) til Atlas III end sortstrubet bynkefugl. Hovedpersonen i denne artikel oplevede en fremgang på 1347% i den periode, mens de første pladser blev besat af hhv. blåhals (vandt med 5550%), havørn, sorthovedet måge og trane
- Bearbejdningen af kortlægningen i Atlas III resulterede i en bestand på 366-453 par, men den reelle bestand vurderes at være noget højere
- Den europæiske ynglebestand estimeres til 6-9 mio. par

Alt i alt er det bare en fantastisk fugl, som jeg holder meget af.

Sammenligner man sortstrubet bynkefugl med den almindelige bynkefugl, så opholder den sortstrubede sig ofte i tørrere områder, og hunnerne ligner hinanden så meget, at det kan være svært at se forskel på, hvilken art man har i kikkerten. Kontrasterne i hannernes dragt er størst hos den sortstrubede bynkefugl.

God sommer.

Observationer fra DOF-basen over de sidste 365 dage

Skrevet af Ole Tønder